



Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

16. Dies Julii. Memoria, est vis animæ, accepta retinens, præterita repetens, elapta recolligens. S. Augustinus de Spirit. & Anim. c. 37.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](#)

16. DIES JULII.

Memoria, est vis animæ, accepta retinens, præterita repetens, elapta recolligens. *S. Augustinus de Spirit. & Anim. c. 37.*

Memoria I.

A Laude Prudentiæ ad octo ius partes integrantes ; quærum beneficio, octo Beatitudines facile consequi possumus, oratione sumus prolapsi. Hæ sunt, Memoria, Intelligentia, Docilitas, Solertia, Ratio, Providentia, Circumspectio, Cautio. Memoria est præteriorum, qualia sunt experientiæ variae, dissimiles eventus, res bene gestæ, vel quæ ob hominum imprudentiam, & temeritatem, luctuosissimo aliquo fine terminatae fuerunt. Quo referuntur, monita sapientum, confilia exquisita, prudentium responsa, legum voces, historiarum annales, Patrum sententiæ, præterita studia : quorum opportuna recordatio, ad Prudentiæ florem plurimum juvat. Romani veteres pinxerunt Prudentiam vultu triplici ; ut quæ tria potissimum tempora, præteritum, præsens, futurum completeretur. Ad præterita sese explicat Memoria, respiciendo ; ad præsentia verò Intelligentia, inspiciendo ; ad futura, Providentia, prospiciendo. Prudens itaque, præterita cogitat, præsentia ordinat, futura providet. In tria hæc tempora, vita dividitur, quod est, quod fuit, quod erit. Ex his, quod agimus, breve est ; quod acturi sumus, dubium ; quod egimus, certum. Homo prudens, præteriorum meminisse, agere præsentia, futura cavere debet. Sed paucis hinc de memoria.

II. In Memoria, est præteritarum rerum firmum quoddam, & stabile domicilium, ac locupletissimus thesaurus, in quo ad omnem diuturnitatem tutissimè impressa, ac fidelissimè signata rerum innumeralium vestigia, ac simulacra reconduntur, ac conservantur: quæ collapsa, cùm ex intervallo recurruunt, vim hanc Reminiscentiæ, Recordationem appellant. Accipe nunc fertilissimos fructus, velut ex cornucopia, quos Memoria profert. Quis se non modò fœlicem, sed propè beatum in hac vita existimaret; si in rebus incertis, cùm deliberat, in dubiis dum ambigit, in obscuris dum cœcutit, in perplexis cùm timet, haberet semper ad manum virum aliquem carum, prudentiâ excellentem, consilio præstantem; qui & obscura clarissimè elucidaret, & perplexa facillimè enodaret, & dubia certissimè explicaret: qui denique in omni eventu quid agendum esset, quid omittendum, aperiret? Parum dixi, quid, si non in Provincia, in qua vivis, non in urbe, in qua degis; non in domo, in qua habitas; sed in musæo, in quo studies; in ipsis penetrabilibus ædium tuarum haberet pro voto tuo concilium omnium præstansimorum Heroum; quos tota posteritas vel admiratur propter Prudentiam, vel veneratur propter Virtutem. Si in illo concilio, cùm de rebus Medicis consuleres, Galenus, Hipocrates, Avicenna; cùm de Bellicis, Alexander, Cæsar, Hannibal; cùm de Civilibus, Plato, Cato, Solon; cùm de Philo ophicis, Socrates, Pythagoras, Aristoteles; cùm de arte Oratoria, Tullius, Demosthenes, Hortensius; & ita singularum scientiarum selectissimi forent Antistites, nonne securissimam vitam agitares?

III. Quod tibi est in voto , habes in manu; tale Concilium , vel potius theatrum potes Memoria beneficio obtinere; quia, quandoquidem præteritis ferè respondeant sequentia , cùm eadem jam sit Natura, idem naturæ Auctor, eædem naturæ causæ, eisdem naturæ homines , eadem Dei providentia ex præteritis intelligemus , quid sit in prælenti operatque adeò , hinc etiam futura quis poterit prævidere. Hæc tententia est D. Antonini : (a) *Qui memoria altius repetierit hominum congregations, exercitus, agriculturas, nuptias, pæcta, ortus, interitus, judiciorum turbas, regionum vastitates, barbarorum gentes, ferias, luctas, nundinas: in summa, qui colluviem illorum, & ex contrariis præteriorum compositum acervum, tantasque imperiorum mutationes revolverit; ni etiam futura prævidere poterit.* Quippe, eandem habent cum præteritis formam , neque alio possunt modifiari. Itaque etiam idem est , quadraginta, an decies milium spatio annorum vitam humanam examines; nihil enim amplius videbis. Sic ipse. Itaque vivunt beneficio Memoriae mortui ; adsunt nobis absentes; proximi nobis sunt maximo terrarum intervallo sejuncti. Unde prudenter dixit Seneca : *Qui nihil de prærito cogitat, vitam perdidit.* Addo, erit in vita homo perditæ vitae. Cave igitur abiis, quæ Memoriae vim hebetant; quæ teste Poëta sunt hæc :

*Ebrietas, somnus, tempus, dementia, morbus,
Tollunt de mentis cista, quæ noverit ista.*

(a) L.7.n.374

17. DIES